

There is no agency for a transgression – אין שליח לדבר עבירה

OVERVIEW

There is an accepted rule that אין שליח לדבר עבירה. Our תוספות explains from where we derive this rule, which seems to contradict another rule that there is שליחות בכל התורה.

בפרק האיש מקדש (קדושין דף מג,א) איכא דיליף משחוט חוץ דכתיב הוא ולא שלוחו – In from אשלד"ע there are those who derive this rule of פרק האיש מקדש שחוט חוץ¹, where an extra word הוא is written as an exclusion; 'he but not the שליח' -

ואיכא דיליף משום דהוה ליה מעילה וטביחה שני כתובים הבאים כאחד דיש שליח – And there are those who derive because אשלד"ע² and טביחה³ where we say יש שליח לדבר עבירה, are כאחד that there is a שליח, and therefore these two places -

ואין מלמדין⁴:

cannot teach that יש שליח לדבר עבירה elsewhere.⁵

SUMMARY

טביחה of ב' כתובים הבאים כאחד is derived either from the אין שליח לדבר עבירה שחוט חוץ or from ומכירה.

THINKING IT OVER

Why was it necessary for תוספות to explain here the reasons for אין שליח לדבר עבירה?⁶

¹ ויקרא [אחרי] (The תורה writes) בית המקדש outside the קרבנות חוץ refers to the prohibition of offering שחוט חוץ (זי,ד) regarding the punishment of one who offers שחוט חוץ וגו' ונכרת האיש ההוא וגו' that he is punished only if he brought the בחוץ, but the משלה is not punished if his שליח brought the בחוץ.

² מעילה means unauthorized use of הקדש property. If someone gives to a שליח money of הקדש and tells him to buy something with it, and the שליח does as he is told, the משלה is מעילה. [He pays back הקדש the principal plus a חומש and is required to being a מעילה.] We derive שליחות by מעילה through a שוה of גזירה. There is a שלדב"ע. תרומה חטא חטא.

³ If a thief tells his friend to slaughter the cow that the thief stole, and the friend did so, the thief is liable for מכירה. The תורה writes (שמות [משפטים] כא,לז) וזה תשלומי ד' וה' that מכרו או מכרו; just as טביחה even if it was done through another party. must be though another party, similarly by טביחה there is a חיוב.

⁴ When the תורה states the same law in two different cases, this teaches us that this law applies to these two cases only; for otherwise the תורה could have written this law once.

⁵ It seems from תוספות that אין מלמדין כאחד means that we do derive that elsewhere the rule is different than by these כתובים ב'. (See בל"י אות שלו.)

⁶ See פני יהושע.